

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Plaça de Sant Pere

Dimecres, 30 de desembre de 2015

3. El Nadal del Jubileu de la Misericòrdia

Germans i germanes, bon dia!

En aquests dies nadalencs ens posem davant l'infant Jesús. Estic segur que a casa nostra encara hi ha moltes famílies que fan el pessebre, mantenint aquesta bonica tradició que es remunta a sant Francesc d'Assís i que manté viu en el nostre cor el misteri de Déu que s'ha fet home.

La devoció a l'infant Jesús està molt difosa. Molts sants i santes l'han conreat en la seva pregària quotidiana i han volgut modelar la seva vida sobre la de l'infant Jesús. Penso, en particular, en santa Teresa de Lisieux, que com a monja carmelitana va portar el nom de Teresa de l'Infant Jesús i de la Santa Faç —que també és doctora de l'Església— i va saber viure i testimoniar aquella «infantesa espiritual» que consisteix simplement a meditar, a l'escola de Maria Verge, la humilitat de Déu que per nosaltres es va fer petit. I aquest és un gran misteri, Déu és humil! Nosaltres, que som orgullosos, plens de vanitat i que creiem que som una gran cosa, no som res! Ell, el gran, és humil i es fa infant. Aquest és un misteri veritable! Déu és humil. Això és bonic!

Hi va haver un temps en què, en la Persona divinhumana de Crist, Déu va ser infant, i això ha de tenir un significat peculiar per a la nostra fe. És cert que la seva mort en creu i la seva resurrecció són la màxima expressió del seu amor redemptor, però no oblidem que tota la seva vida terrenal és revelació i ensenyament. En el temps nadalenc recordem la seva infantesa. Per a créixer en la fe tindrem necessitat de contemplar més sovint el nen Jesús. Certament no coneixem res d'aquest temps seu. Les poques indicacions que tenim fan referència a la imposició del nom vuit dies després del seu naixement i a la presentació en el temple (cf. Lc 2,21-28); i per altra part la visita dels Mags amb la consegüent fugida a Egipte (cf. Mt 2,1-23). Després, hi ha un gran salt fins als dotze anys, quan amb Maria i Josep pelegrinen a Jerusalem per Pasqua, i en comptes de retornar amb els seus pares es queda al Temple a parlar amb els doctors de la llei.

Com veieu, poc sabem de Jesús infant, però podrem aprendre molt d'ell si ens fixem en la vida dels nens. Mirar què fan els nens és un bonic costum que tenen els pares i els avis.

Descobrim, en primer lloc, que els nens demanen la nostra atenció. Ells han de ser el centre. Per què? Perquè són orgullosos? No! Perquè tenen necessitat de sentir-se protegits. És necessari també per a nosaltres posar en el centre de la nostra vida Jesús i saber, malgrat que pugui semblar paradoxal, que tenim la responsabilitat de protegir-lo. Volen estar entre els nostres braços, volen ser atesos i poder fixar el seu esguard en el nostre. Per altra part hem de somriure a l'infant Jesús per demostrar-li el nostre amor i la nostra joia perquè ell és enmig nostre. El nostre somriure és senyal de l'amor que ens dóna la certesa de ser estimats. Als nens, en resum, els agrada jugar. Fer jugar un infant, però, significa abandonar la nostra lògica per entrar en la seva. Si volem que es diverteixi cal que pensem què és el que li agrada i no ser egoistes i fer-li fer les coses que ens agraden a nosaltres. És un ensenyament per a nosaltres. Davant Jesús som

cridats a abandonar la nostra pretensió d'autonomia —i això és la clau del problema: la nostra pretensió d'autonomia—, per a donar cabuda en el seu lloc a la veritable forma de llibertat, que fa conèixer qui tenim davant i servir-lo. Ell, infant, és el Fill de Déu que ve a salvar-nos. Ha vingut entre nosaltres per mostrar-nos el rostre del Pare ric d'amor i de misericòrdia. Estrenyem, doncs, dins els nostres braços l'infant Jesús, posem-nos al seu servei: ell és font d'amor i de serenor. I serà una bonica cosa, avui, quan tornem a casa, anar davant el pessebre i fer un petó al Nen Jesús i dir: «Jesús, jo vull ser humil com tu, humil com Déu», i demanar-li aquesta gràcia.

CRIDA

Convido a pregar per les víctimes de les calamitats que aquests dies han colpit els Estats Units, la Gran Bretanya i l'Amèrica del Sud, especialment el Paraguai, provocant desgraciadament víctimes, molts desplaçats i danys quantiosos. Que el Senyor conforti aquella població, i que la solidaritat fraternal els socorri en les seves necessitats.